

DE RIJKSBEGROTING VOOR 1940
EN DE BOSCHBOUW.

De Rijksbegroting voor het dienstjaar 1940, betreffende het Departement van Economische Zaken, die bereids door de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal is aangenomen, bevat voor den Boschbouw de volgende cijfers:

Onderafdeeling VI. Boschbouw.

Paragraaf I. Staatsboschbeheer	f 1.133.187.—
Paragraaf II. Natuurbescherming	„ 1.000.—
Paragraaf III. Boschwet	„ 154.305.—

PARAGRAAF I. STAATSBOSCHBEHEER.

Artikel 105. <i>Personeelsuitgaven</i>	„ 295.832.—
--	-------------

Dit artikel bevat de bezoldiging van het personeel in vasten en tijdelijken dienst (75 technische en 28 administratieve ambtenaren).

Artikel 106. <i>Materieele behoeften en overige uitgaven met den Algemeenen Dienst verband houdende</i>	„ 62.500.—
---	------------

Bureelkosten, verzending van dienststukken; reis- en verplaatsingskosten; vergoedingen voor dienstverrichtingen per rijwiel; verpachtingen; verkooping; aanbestedingen; overige uitgaven.

Artikel 107. <i>Grondbelasting, waterschapslasten en Gemeentelijke belastingen</i>	„ 25.500.—
--	------------

Artikel 108. <i>Exploitatie-uitgaven</i>	„ 711.355.—
--	-------------

Ontginning; onderhoud; materialen; werktuigen en gereedschappen; aandeel in de kosten van den Rijksgebouwendienst; overige uitgaven.

Dit artikel omvat o.m. de volgende uitgaven:

a. houtvesterij Breda	f 57.000.—
b. houtvesterij Apeldoorn ...	„ 86.000.—
c. Rijkszaadeest te Stroe ...	„ 3.000.—
d. houtvesterij Haarlem ...	„ 77.000.—
e. houtvesterij Assen	„ 107.000.—
f. houtvesterij Emmen ...	„ 90.000.—
g. houtvesterij de Eilanden ..	„ 51.000.—

h. houtvesterij Nijmegen ..	f	14.000.—
i. houtvesterij Eindhoven ..	„	30.000.—
j. houtvesterij Zwolle	„	47.000.—
k. houtvesterij Helmond ...	„	3.000.—
l. boschwachterij „de Vuur- sche”	„	12.000.—
m. boschwachterij „Auster- litz”	„	11.000.—
n. aandeel in de kosten van den Rijksgebouwen- dienst	„	14.905.—
o. overige uitgaven (uitke- ringen aan arbeiders we- gens verlof, invaliditeit of tijdelijke verhindering om te werken, alsmede aan hun weduwen en weezen; kindertoelagen aan de vaste en de pen- sioengerechtigde tijdelijke arbeiders; verzekeringen (Sociale wetgeving); uniformen; opleiding tot boschwachter; museum; onderzoek van nieuwe terreinen; onvoorziene uitgaven)	„	108.450.—

Artikel 109. Aankoop — en annuïteiten ter zake van vroegeren aankoop — van vast goed ter afronding of uitbreiding van het Staatsboschbezit; afkoop van lasten, drukkende op aangekochte gronden f 26.000.—

Artikel 110. Boschstatistiek „ 12.000.—
Kosten in verband met de voorbereiding en samenstelling van een boschstatistiek.

PARAGRAAF II. NATUURBESCHERMING.

Artikel 111. Bijdragen ter bevordering van de natuurbescherming „ 1.000.—

PARAGRAAF III. BOSCHWET.

Artikel 112. Materieele behoeften en overige uitgaven (Boschraad).

Bureelkosten; reiskosten; overige uitgaven „ 2.055.—

<i>Artikel 113. Overige uitgaven betreffende de Boschwet</i> ..		152.250.—
a.	kosten bedoeld in artikel 4 der wet ..	f 1.500.—
b.	rentelooze voorschotten, bedoeld in artikel 8 der wet ..	58.000.—
	De rentelooze voorschotten zijn bestemd voor de gemeenten : Venray, Bergen (L.), Asten, Someren, Herpen, Mook, Mill, Veldhoven, Bladel, Vessem, Zeeland, Son, Hooget- en Lage Mierde, Deurne, Bergeyk, Best, Oostelbeers, Reusel, Stiphout, Luykgestel, Maarheeze, Uden, Ambt-Hardenberg, Melick-Herkenbosch, Vlodrop, Berghem, Budel, Aarle-Rixtel, Bakel, Valkenswaard, Wanroy, Ommen, Goirle, Heeze en Westerhoven.	
c.	bijdragen, bedoeld in artikel 12 der wet ..	91.000.—
d.	overige uitgaven ..	1.750.—

In het *Voorloopig Verslag* van de 2e Kamer is het volgende opgemerkt :

NATUURBESCHERMING. Aangedrongen werd op een betere wettelijke regeling van de natuurbescherming. Men dacht daarbij thans in het bijzonder aan de bescherming van onzen boschstand. Overweegt de Minister, zoo werd gevraagd, maatregelen, ten einde het overmatig vellen van bosschen tegen te gaan en, zoo ja, van welken aard zullen deze maatregelen zijn ?

Aan de *Memorie van Antwoord* wordt ontleend :

NATUURBESCHERMING. De ondergeteekende moge eraan herinneren, dat het vraagstuk van de betere wettelijke regeling der natuurbescherming in onderzoek is bij de interdepartementale Commissie Wetsontwerp Natuurbescherming. De arbeid dezer commissie ondervindt stagnatie als gevolg van de tijdsomstandigheden.

Wat ons boschbezit betreft overweegt thans de vraag naar de be- teekenis daarvan voor onze volkshuishouding. De ondergeteekende is voornemens krachtens de Bodemproductiewet 1939 maatregelen te bevorderen, dat ons boschbezit, voor zoover noodig, zoo doelmatig mogelijk in het belang der volkshuishouding wordt aangewend.

^ Bij de behandeling van de begroting in de Tweede Kamer vraagt de heer Van der Goes van Naters inlichtingen over het stagneeren van de werkzaamheden der Commissie Wetsontwerp-Natuurbescherming. Voorts vraagt spreker den Minister van Economische Zaken met zijn ambtgenoot van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen te overleggen om tot accoord te komen over het voor-ontwerp van genoemde Commissie, dat door de Commissie zou zijn ingediend. Spreker wijst op de urgentie om maatregelen te nemen tot behoud van de woeste gronden, nu uit de statistieken van het Staatsboschbeheer is gebleken, dat de oppervlakte woeste grond veel geringer is dan de cijfers uitwijzen. Voorts juicht spreker het toe, dat het Staatsboschbeheer adviseert omtrent het sparen van natuurschoon bij werkverschaffingsobjecten.

Ook vraagt de heer Van der Goes van Naters, of met Bodemproductiewet onbeperkt vellen kan worden tegengegaan en wijst op de noodzaak van uitbreiding van den boschrijdendom in ons land. Hij ziet de oplossing van het probleem bosch en natuurschoon, zooals Ir. W. B. Kloos het in zijn dissertatie „het Nationale Plan” beschrijft. Natuurlijk zal in de naaste toekomst met incidenteele maatregelen moeten worden volstaan. Spreker oppert nog het denkbeeld een natuurbeschermingsinspecteur werkzaam te stellen, zooals de kunstbeschermingsinspecteur voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen.

Spreker memoreert, dat er veel vernieling is, waarin wij moeten berusten, omdat die voor defensie noodig is, doch er moeten voorwaarden worden gemaakt, dat op het gebied van werkverschaffing en bodemproductie niet meer natuurschoon verloren ga dan noodig is; de boschrijdendom die relatief is verzwakt dient te worden vermeerderd.

De Minister van Economische Zaken deelt in zijn antwoord mede, dat het werk van de interdepartementale Commissie die opdracht heeft gekregen een Natuurbeschermingswet te ontwerpen stagneert doordat verschillende leden van die Commissie ander werk hebben. Intusschen gaat men voort, doch het ontwerp is nog niet gereed. Er is een spoedopdracht gegeven voor een noodregeling in verband met ontginning e.d. Hierover heeft de Commissie reeds eenigen tijd geleden advies uitgebracht, waarover Spreker ten principale met zijn ambtgenoot van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen tot een accoord is gekomen, zoodat hier binnen zeer korten tijd een noodregeling kan worden verwacht.

Voorts deelt de Minister mede, dat op grond van de Bodemproductiewet een kapverbod kan worden uitgevaardigd. Met betrekking tot de gedachte van den heer Van der Goes van Naters om een natuurbeschermingsinspecteur aan te stellen, wijst de Minister op het werk van

het Staatsboschbeheer; zoo noodig kan de outillage van dien dienst worden verstrekt, doch aan een natuurbeschermings-inspecteur heeft de Minister geen behoefte.

In het *Voorloopig Verslag* van de 1e Kamer is het volgende opgemerkt:

Verscheidene leden verklaarden te betreuren, dat de voorbereiding van een ontwerp-natuurbeschermingswet nog stagnatie moet ondervinden tengevolge van de tijdsomstandigheden.

Zij hadden gehoopt, dat de voorbereiding reeds zoo ver was gevorderd, dat daarvan geene sprake meer behoefde te zijn. Zij vertrouwden dat de opdracht, gegeven voor het ontwerpen van eene noodregeling in verband met de ontginningen, niet meer, dan strikt noodig zal zijn, tot de vertraging van een definitief ontwerp zal behoeven bij te dragen.

Aan de *Memorie van Antwoord* van de 1e Kamer wordt ontleend:

Inderdaad moet worden betreurd, dat de tijdsomstandigheden ook stagnatie hebben veroorzaakt in de voorbereiding van een ontwerp-Natuurbeschermingswet. De ondergeteekende vraagt zich echter af, of die leden, welke hadden gehoopt, dat de voorbereiding reeds vóór September van dit jaar zoover zou zijn gevorderd, dat van stagnatie geen sprake meer behoefde te zijn, niet de ingewikkeldheid van de stof, welke een Natuurbeschermingswet zal dienen te regelen, onderschatten. De voorbereiding van de Natuurbeschermingswet zou uit den aard der zaak reeds in een verder stadium zijn gekomen, indien de noodregeling niet primeerde. Deze immers dient juist om te voorkomen, dat een Natuurbeschermingswet nog slechts theoretische waarde zal hebben. Het is niet te verwachten, dat de voorbereiding van de noodregeling tot verdere vertraging van een definitief ontwerp zal leiden.

Bij de behandeling in de Eerste Kamer spreekt de heer Van Rappard zijn teleurstelling er over uit, dat een ontwerp voor de Natuurbeschermingswet de Kamer nog niet heeft bereikt. Spreker vraagt eenige mededeeling over het te verwachten tijdstip van indiening van dat ontwerp.

Ook de heer Janssen is teleurgesteld en merkt op, dat de te verwachten noodregeling wel zeer laat komt. Intusschen hoopt spreker, dat deze regeling zeer spoedig zal worden ingediend en zal worden gevolgd door de Natuurbeschermingswet.

Als voorbeeld van het gevolg van het talmen met de Natuurbeschermingswet beschrijft Spreker de geschiedenis van de afgraving van den St. Pietersberg bij Maastricht. Met verwijzing naar de Verordening van de Provincie Limburg tot wering van inbreuken op natuurschoon door afgraving of vergraving van terreinen, waarvan art. 3 luidt: „De vergunning wordt alleen geweigerd, indien door het „afgraven, vergraven of graven of door de onmiddellijke „gevolgen daarvan het natuurschoon zou worden geschaad „en het niet mogelijk is deze schade door het stellen van

„voorwaarden te voorkomen”, vestigt spreker de aandacht er op, dat bij het streven naar behoud van natuurschoon ook andere belangen mogen en moeten medetellen.

De heer Heldring erkent de groote moeilijkheden, die aan het tot stand komen van een Natuurbeschermingswet verbonden zijn, doch hoopt desondanks, dat een spoedige, eindelijke voorziening kan worden getroffen.

De Minister van Economische Zaken zegt in zijn antwoord, dat de mededeeling over het drama van den St. Pietersberg door den heer Janssen meer ter illustratie zal zijn geschied, omdat tenslotte dit soort natuurbescherming inderdaad niet tot zijn bemoeienis behoort. Spreker zegt voorts, dat ook de gemeente Maastricht wel eens de gelegenheid heeft verzuimd, er voor te zorgen, dat de St. Pietersberg anders behouden kon blijven.

De Minister zegt, dat thans met volle kracht aan een regeling wordt gewerkt en dat aan het interdepartementale overleg de laatste hand wordt gelegd. De Minister geeft gaarne toe, dat een en ander veel te lang heeft geduurd; er waren echter nieuwe moeilijkheden gerezen, ook in verband met het optreden van nieuwe functionarissen na de Kabinetscrisis.
